

Poate prea departe s-a ajuns
Și lipsa ta-mi aduce doar durere în plus
Emoții prin cablu
Dar acolo tu nu ești și eu nu-s
N-am fost perfect
Dar nici tu n-ai fost, punând puncte fără rost
E prima dată când poți să cazi
Când poți să cazi de jos în sus

Și mi-ai lăsat jurnalul dar ai șters finalul
Sunt sticle pe asfalt când visele se sparg
Și se transformă în amintiri

Te rog să nu mai spui că o sa pleci
Spre marea albastră
Și că fereastra ta este mai mult decât un drum spre cer
Te rog să nu mai spui că a murit iubirea noastră
Și că de astăzi o să te simt în picături de ploaie

Tu nu mă crezi dar știu ce ascund ochii tăi
Te simt din ale inimii bătaii
Câțiva centimetri între noi, nu mai dăm înapoi
Și-mi amintesc c-ai spus de atâtea ori
Că nu e nici o diferență să urci sau să cobori
Scările spre nicăieri uneori ne duc mai sus de nori

Și mi-ai lăsat jurnalul dar ai șters finalul
Sunt sticle pe asfalt când visele se sparg
Și se transformă în amintiri

Te rog să nu mai spui că o sa pleci
Spre marea albastră
Și că fereastra ta este mai mult decât un drum spre cer
Te rog să nu mai spui că a murit iubirea noastră
Și că de astăzi o să te simt în picături de ploaie

Spune-mi, chiar te rog, tu, spune-mi
Că nu sunt nebună
Și ca vom fi împreună
Și nici o furtună
N-o să poate stinge două priviri

Te rog să nu mai spui că o sa pleci
Spre marea albastră
Și că fereastra ta este mai mult decât un drum spre cer
Te rog să nu mai spui că a murit iubirea noastră
Și că de astăzi o să te simt în picături de ploaie